

Besiddelse af saadanne Projektiler. I Krigens Tid var der Mange, som søgte at komme i Besiddelse af saadanne som Grindringer fra Kampens Dage. En Del af disse Projektiler bleve betalte i dyre Domme og ere rimeligvis endnu i privat Eie. Der staar ikke Noget i Lovforslaget om, hvorledes det stiller sig overfor dem, som ere saadanne Projektiler; der er naturligvis ingen Sæts i dem, den er fjernet, men det stiller ikke imod, at der jo kan være blevet sidde Noget inde i Projektiler, som naar det kommer i Nærheden af Ild, kan sænke og explodere. Jeg veed nu ikke, om det er en Pligt at aflevere saadanne Projektiler. Derfor tror jeg, at der kunde være Anledning til at tage dette Spørgsmaal under næste Overveielse, om der kan ske Ændring i den Retning. Maaſte der kunde komme en Udtaalelse fra en anden Side, som kunde medføre en Ændring ved senere Behandling.

D. Christensen: Jeg kan ikke Andet end slutte mig til de to foregaaende ærede Talere med Hensyn til den Fare, som er tilfede her, idet jeg tror, at det er vor Pligt saa vidt som muligt at fikke Menneſkeliv. Faren ved disse Projektiler er jo nemlig ſlet ikke større, naar de komme i Hænder, end der er, naar de blot bero hos private Folk. Det er jo let at faae saadanne Projektiler i Hænde, naar man blot gaar ud paa Almagerſtedet, eller hvor det nu er, og Bekommande kan jo da have det beroende hjemme hos sig. Jeg tror derfor, at det vilde være heldigt, om det her ved dette Lovforslag ligesom blev forbudt at opbevare saadanne Projektiler i en privat Mandſ Hus, naar der ikke havde fundet en Undersøgelse Sted. Ganſte viſt maatte det være tilladt at opbevare dem i en begrændſet Tid, thi det forſtaar ſig af ſig ſelv, at Folk, ſom paa lovlig Maade tilegne ſig saadanne Projektiler, maa have Ret til at tage dem hjem, indtil de kunne aflevere dem. Naar det ærede Medlem for Præſtø Amts 3die Valgkreds (Leth) hentydede til, at det kunde være paa ſin Plads at faae dette Lovforſlag ind i et Udvalg, ſaa er dette ikke nødvendigt efter min Overbeviſning. Jeg forudſætter nemlig, at det er meget let overſkueligt at ſtille Ændringsforſlag til dette Lovforſlags tredje Behandling, og jeg vil derfor kun henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at diſſe Forhold ikke ere ſaa udvæmmende behandlede her, ſom det efter min Mening er nødvendigt; men kan der ſke en ſpeciel Conference med den høitærede Miniſter, ſaa vil denne Sag viſtnoget let kunne ordnes mellem 2den og 3die Behandling. Jeg ſkal være villig til at ſtøtte Ændringsforſlag i den angivne Retning, i Særdeleſhed hvis det kan ſke ſaaledes, at vi kunne være viſſe paa, at de kunde nyde Støtte hos den høitærede Miniſter. Sagen er paa den ene

Side nok ſaa vigtig, at den trænger til at tages under Overveielſe, men paa den anden Side er den dog ſaa ringe, at det ikke er værdt at ſætte noget større Maſineri i Bevægelse for dens Skyld end høiſt nødvendigt.

Leth: Da dette Lovforſlag ſynes at have tilbraget ſig nogen Opmærksomhed, og da det efter flere ærede Medlemmers Ytringer ſynes paa flere Steder at kunne trænge til Forandringer og Ændringer, ſkal jeg tillade mig at nære nogen Tvivl om, hvorvidt diſſe kunne tilveiebringes mellem 2den og 3die Behandling paa den Maade, ſom det ſidſte ærede Medlem antog. Det vil jo erindres af mange ærede Medlemmer, at det er meget vanſteligt at ſtille Ændringsforſlag mellem 2den og 3die Behandling, idet der dertil udføres et større Antal Medlemmer end mellem 1ſte og 2den Behandling. Jeg ſkal dog ikke angaaende det Punkt, om Forſlaget bør henviſes til et Udvalg eller ikke, udtaale nogen afgjørende Mening; men efter de Ytringer, der ere ſaldne, finder jeg det dog rigtigſt at give det høie Thing Seilighed til i ſaa Henseende at udtrykke ſin Mening, og det er derfor, at jeg ſkal tillade mig at ſtille det Forſlag, at 2den Behandling ſtandses, og at Sagen henviſes til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Formanden (K. v. a. b. e.): Forhandlings Gjenſtand vil nu være det ſtillede Forſlag om Sagens Henviſning til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Minneſted: Jeg tror dog ikke, at der er Anledning til ligeoverfor et Lovforſlag af det Omfang og den Beſtaffenhed ſom det foreliggende at gribe til et ſaa ſtærkt Middel ſom det at ſtands 2den Behandling og henviſe Sagen til et Udvalg. Det forekommer mig, at de Betragtninger ſom ærede Medlemmer have fremført, hvis de i og for ſig have Noget paa ſig, meget let af dem maatte kunne formuleres til Ændringsforſlag. Jeg kan nu iøvrigt ikke tro Andet, end at det er en noget vidtgaaende Ungſtelighed, der har gjort ſig gjældende hos dem, og det da navnlig med Hensyn til de gamle Projektiler fra forrige Krig, det ſynes nemlig ſaa, at man, efterat diſſe have ligget i ſaa mange Aar og ingen Stæde have gjort, pludſelig er bleven bange for, at de ſkulde begynde paa at gjøre Ulykker i de Folks Beſiddelse, hvor de nu ere. Der er vel ikke nogen Grund til at frygte for, at det nu i noget høiere Grad ſkulde blive Tilfældet, end det hidtil har været. Det, at man overhovedet kommer ind paa hele denne Bei med at forbyde Folk at have saadanne Ting, tror jeg, vil være noget aldeles Urimeligt, ja Uopnaeligt for Lovgivningsmagten. Har man ſerſt, ſaaledes